

Tora'nın İlahi Kökenine Akılcı Bir Yaklaşım.....	3
Yeni Dinler.....	3
Budizm.....	4
Hristiyanlık.....	4
Tanrı'nın Sinay Dağı'nın eteğinde tüm Yahudi halkıyla konuştuğu iddiasının dayanağı nedir?.....	6
Tora'da Ulusal Vahiy Anlatan Ayetler.....	6
Tarih ve Efsaneler.....	9
Efsane ve tarih arasındaki fark nedir?.....	9
İnanırlık Oyunu.....	9
1. Senaryo:.....	10
2. Senaryo:.....	10
3. Senaryo:.....	10
Sinay: İmkansız Bir Aldatmaca.....	11
Tarihte Daha Sonra İddia Edilmiş Olabilir Mi?.....	12
Belki Sonra Tanıtılmıştır?.....	12
İnanılır Olmayan Yalan.....	14
Kayıp Kahraman.....	15
Sinay: Tek Ulusal Vahiy İddiası.....	16
Cesur Bir Tahmin.....	17
Akıllı Yalanlar ve Aptalca Yalanlar.....	19
Moşe Teorisi ve Fred Teorisi.....	20
Bilim, Tarih ve Olasılık Paradoksu.....	23
Soru:.....	24
Soru:.....	24
Temenni:.....	25

Tora'nın İlahi Kökenine Akılcı Bir Yaklaşım

Tüm eski ve modern dinlerin başlangıçlarının ortak bir yönü vardır: Bir veya iki kişi vahiy alır ve diğer kişileri de kendisini takip etmeye ikna eder.

Çoğu din nasıl başlar?

Yeni Dinler

Mormon Kilisesi (İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi), kurucuları Joseph Smith, Jr.'ın 1820'de bir vizyon gördüğünü, daha sonra Baba Tanrı ve İsa olarak tanımladığı iki kişinin ortaya çıktığı ve ona mevcut tüm kiliselerin sahte olduğunu açıkladığını söyler. 1823'te Joseph Smith tekrar, bu defa melek "Moroni" tarafından ziyaret edilir, bu sefer onu Kuzey Amerika'nın eski sakinleri hakkında "Yenilenmiş Mısırca" dili ile yazılmış "altın plakaların" varlığından haberdar eder. 1827'de melek, plakaların tam yerini bildirmek için yeniden ortaya çıkar, Smith hemen onları tercüme etmeye başlar ve bu tercüme Mormon Kitabı olur. Daha sonra, Smith ve Oliver Cowdery, kendilerine "yenilenmiş Aaronik Rahipliği" bahşeden Vaftizci Yahya hakkında ortak bir vizyon görürler. Başka bir vizyonda, Petrus, Yakup ve Yuhanna, Smith ve Cowdery'ye "Havarilerin Yüksek Rahipliğini" verirler. Smith, düzenli olarak vahiy almaya devam eder ve bunları "The Doctrines and Covenants" kitabıyla yayınlar.

"I AM" (BEN) (ya da "Saint Germain Vakfı") 1930'da Guy Ballard tarafından kuruldu. California'daki Shasta Dağı yakınlarında tek başına yürüyüş yapan Ballard, on sekizinci yüzyıl bir Fransız okültisti olan Comte de Saint Germain'in reenkarnasyonunun kendisine yaklaştığını iddia eder ve Saint Germain onu bir dini yaymakla görevlendirir. Ballard, 1934'te Saint Germain'le (Unveiled Mysteries, Açığa Çıkmış Gizemler) adıyla aralarındaki konuşmalarının kaydını yayınlar ve sonraki dört yıl boyunca Saint Germain'in 3.000'den fazla söylemini ve kararını anlatan yarım düzine kitap daha yazar. 1939'daki ölümüne kadar Ballard'ın Chicago, New York, Washington D.C. ve Los Angeles'taki seminerlerine binlerce kişi katılır, takipçileri Ballard'ın açıklamalarını öğretmeye devam eder ve 1990'da yirmi beşten fazla ülkede 300'den fazla "I AM" (BEN) merkezi sayısına ulaşırlar.

Halk arasında "Moon Tarikatı" olarak bilinen Birleşme Kilisesi de bir kişinin vahiy alma iddiasıyla başlamıştır. 1936'da bir Paskalya sabahı, İsa on altı yaşındaki Sun Myung Moon'a gelir ve ona kendisini yeni Mesih ilan etmesini söyler. 1980

Eckankar inancı da John Paul Twitchell adlı bir kişinin vahiy alma ve "astral" (beden dışı) seyahatleri iddiası ile başlamıştır. 1971'deki ölümünden önce, Twitchell 971'inci

ECK Üstadı olduğunu ve “kırılmaz bir Vaiargi Üstadları zincirinin” manevi soyundan geldiğini iddia emiştir. 1988'de Twitchell Kilisesi, ABD'de 127 ve dünya çapında 284 merkezi bulunduğunu bildirmişti.

Hristiyan Bilim (Christian Science), Teozofi, Tanrı'nın Çocukları (The Family International - Children of God)] ve Elan Vital Organizasyonu inançlarının başlangıçları hemen hemen aynıdır. Neredeyse tüm yeni dini grupların başlangıcı aynıdır: bir veya iki kişi vahiy alır ve diğerlerini kendisini takip etmeye ikna eder. Bütün bu durumlarda, o dinin, inancın güvenilirliği, o inancın kurucusu olan bir veya iki kişinin güvenilirliğine bağlıdır.

Budizm

Budist metinlerine göre Budizm, zengin bir doğu prensi Siddhartha Gautama'nın gerçeği aramak için ailesinin lüks mülkünü terk etmesiyle başladı. Neredeyse ölümcül bir çileciliğe daldıktan sonra, Gautama “Orta Yol” a çekildi, yoga ve felsefe öğretmenleriyle çalıştı ve sonunda bir Bodhi ağacının altına yerleşti ve hem her şeyin nihai gerçekliğini hem de varoluşun nihai amacını kavrama niyetiyle kendini transa soktu.

Prens Gautama'nın yalnızken bir hafta süren transı, onu farkındalığın ve huzurun sonsuz yüksekliklerine taşır. Sekiz aşamalı yoldan geçer ve en yüksek noktaya ulaşır. O zaman bilinmesi gereken her şeyin doğru bilgisine ulaşır ve dünyada bir Buda olur.

Gautama'nın anlatımına göre, onun vizyonunda “bütün evren aydınlanır, göklerden yağmur ve çiçekler yağar ve hatta gökteki bilgiler [Gautama'nın] aydınlanmasının üstünlüğünü tanıyarak [onun] önünde eğilir. Gautama, bu tek vahiyden sonra 45 yıl sürecek din öğretmenliği ve liderliğine başlar.

Hristiyanlık

İsa'nın tanrısallığıyla ilgili geleneksel hristiyan iddiaları, bakireden doğumuna, ölümden dirilişine ve yaşamı boyunca gerçekleştirdiği mucizelere dayanmaktadır. Bu iddiaların farklı doğrulanabilirlik düzeyleri vardır.

İsa'nın gerçekten bakireden doğup doğmadığını annesi Meryem'den başka hiç kimse bilemezdi. İsa'nın sözde dirilişiyle ilgili olarak ise örneğin Catholic Biblical Association'ın eski başkanı Raymond E. Brown, "hristiyan incili'nin herhangi birinin dirilişi gördüğünü iddia etmediğini" ve bu nedenle “bedensel dirilişin gerçekliğinin, kayıp bedene veya boş mezara bağlı olduğunu” ve hepsinden önemlisi, İsa'nın dirildikten sonra gördüklerini iddia edenlerin deneyimlerinin geçerliliğine dayandığını [Raymond E. Brown. "İsa'nın Dirilişi." The New Jerome Biblical Commentary, Raymond

Brown, Joseph Fitzmyer ve Roland Murphy, ed., Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, 1990, s. 1373-4.] kabul etmektedir

Hristiyan geleneğine göre, on iki havariden on biri ve Mecdelli Meryem isa'yı çarmıha gerildikten sonra diri olarak görmüştür [Bkz. Markos 16:1-20; Matta 28:1-20; Luka 24; ve Yuhanna 20. İnciller, isa'nın yalnızca Yerusalayim'de mi, yalnızca Celile'de mi yoksa her iki yerde mi ortaya çıktığı konusunda fakir ayrılığı içindedir. Bkz. Raymond E. Brown'ın tartışması, "İsa'nın Dirilişi", s. 1375] ve "havariler" İsa'nın dünyevi görevinin sonunda göğe yükseldiğini görmüştür.[Elçilerin İşleri 1:9-11]

Hristiyanlığın güvenilirliği, çoğunlukla İsa'nın gerçekleştirdiği iddia edilen mucizelere ilişkin açıklamalarından kaynaklanmaktadır. Örneğin, "öğrenciler" İsa'yı Celile Denizi'nde yürürken görmüştür. [Markos 6:45-52 ve Yuhanna 6:16-21.] Metin, öğrencilerin kim olduğundan veya kaç tanesinin orada olduğundan bahsetmez, ancak çoğul referans verildiğinde, en az iki kişi olması gerekir.[Buradaki havarilerin kim olduğu konusunda hristiyan kaynakları arasında bir anlaşmazlık vardır. Örneğin Markos ve Matta, Taday'ı (Thaddaeus) onikiler arasında sayarken, Luka ve Elçilerin İşleri'nde böyle bir öğrenciye dair hiçbir kayıt bulunmaz. Luka ve Elçilerin İşleri ise aynı şekilde Markos ve Matta'da bulunmayan "Yakup oğlu Yahuda"yı sayar.] Ayrıca, üç öğrenci (Petrus, Yakup ve Yuhanna) Eliyahu ve Moşe Rabbenu'nun (has v'şalom - Tanrı korusun) (İlyas ve Musa Peygamber'in) görünüp, isa ile görüştüklerine ve sonra tekrar ortadan kaybolduğuna tanık olmuştur.

Hristiyanlığın daha da sağlam bir temele sahip olduğu iddia edilebilir. Örneğin, birçok kez "bir kalabalık" isa'nın engellileri, körleri ve cinlileri "iyileştirdiğini" görür. (Örneğin, bkz. Markos 2:12; 8:24-25; ve 5:15.) Hristiyan kaynakları ayrıca isa'nın sadece beş somun ekmekle "5.000 kadar insanı" nasıl beslediğini de anlatır.[Yuhanna 6:10. Markos ise tanık sayısından bahsetmez, yalnızca "büyük bir kalabalık" (Markos 6:34) ve "yüzer ellişer kişilik bölükler"den bahseder. (Markos 6:40)]

Bu durumda, tüm dünya dinlerinin başlangıcı, eşit derecede doğrulanamaz iddialara dayanmaktadır. Hiçbir zaman büyük, açıkça tanımlanan bir grup insan peygamberliği deneyimlemez ve bunu başkalarına anlatabilmek için yaşamaz. Ayrıca, sözde büyük insan gruplarının mucizelere tanık olduğu bir avuç vakada, bu tanıklar nadiren isimlendirilir veya kimliğinin doğrulanmasına izin verecek bir şekilde teşhis edilirler. Açıkça tanımlanmış tanık gruplarını içeren çok istisnai durumlarda, dinin şu anki taraftarlarından bir veya ikiden fazlası, doğrudan adı geçen tanıklarla tanıştığını veya soyundan geldiğini iddia edemez. Bütün bu durumlarda, dinin tüm güvenilirliği, bir veya iki kurucusunun güvenilirliğine bağlıdır. Dolayısı ile kitleleri inandırma ve peşinden sürüklenme becerisine sahip kişileri bu hareketleri nasıl başlattığını hayal etmek zor değildir.

Bu inançların bilinen tek istisnası Yahudilik'tir. Tora, M.Ö. 1312'de yaşayan her Yahudi erkek, kadın ve çocuğun bulunduğu, yaklaşık üç milyon insanın Tanrı'nın Sinay Dağı'nda konuştuğunu duyduğunu ve olayı torunlarına öğretmek için hayatta kaldığını söyler. Burada dikkat edilmesi gereken bir başka sıradışı olay, iddia edilen kitlesel vahyin gerçekleşmesinden sonraki ilk iki veya üç nesil boyunca hikayeyi herhangi bir

zamanda doğrulayabilecek veya yalanlayabilecek, kolayca tanımlanabilen, tamamı Yahudiler'den oluşan bir grubun var olduğudur. Çoğu dini mitolojinin nasıl üretilip yayılabileceğini hayal etmek kolay olsa da, Yahudiliğin nasıl bir yalan olabileceğini anlamak daha kapsamlı analiz gerektirir.

Tanrı'nın Sinay Dağı'nın eteğinde tüm Yahudi halkıyla

konuştuğu iddiasının dayanağı nedir?

Kaynak: Rabbi Nechemia Coopersmith

"Tanrı Tora'yı Sinay Dağı'nda kime verdi? İnsanların çoğu, "Tanrı, Tora'yı Moşe'ye verdi" cevabını verir. Moşe, Tora'yı alırken Yahudiler ne yapıyordu? "Altın Buzağı'ya Tapıyordu."

Doğru sanılan cevaplar – ama Tora'ya göre DOĞRU DEĞİL.

Yukarıdaki cevaplar Cecil B. DeMille'in klasik filmi "On Emir"den gelmektedir. Harika bir filmdir ama DeMille orijinalini okumalıydı.

Tora'da bulunan versiyon oldukça farklıdır. Tora'nın iddiası, tüm insanların Tanrı'nın Sina Dağı'nda konuştuğunu duyduğu ve ulusal vahiy yaşadığıdır. Tanrı, Moşe'ye sadece özel bir buluşma yerinde görünmemiştir. Herkese görünmüştür, yaklaşık 3 milyon insana. Bu iddia Tora'da birçok kez dile getirilmiştir.

Tora, tüm Yahudi ulusunun Tanrı'nın Sinay'da konuştuğunu duyduğunu iddia eder ki bu, uluslarının tarihinin 3.000 yılı aşkın bir süredir bir parçası olarak kabul edilen bir iddiadır.

DeMille'in hatası çok önemlidir çünkü Yahudiler'in bireysel vahiy yerine ulusal vahiy iddiası, Yahudiliği dünyadaki diğer tüm dinlerden farklı kılan temel belirleyici olaydır.

Tora'da Ulusal Vahiy Anlatan Ayetler

Sakin gözlerinin gördüğü şeyleri unutma ve [bunlar] hayatının tüm günlerinde sakın kalbinden ayrılmasınlar. Onları çocuklarına ve torunlarına bildir. Horev'de Tanrın Aşem'in huzurunda durduğun, Tanrı'nın bana "Bana halkı topla ve sözlerimi onlara duyurayım. Böylece toprak üzerinde yaşadıkları tüm günler boyunca Ben'den çekinmeyi öğrensinler ve çocuklarına öğretsinler" dediği gün [gördüklerinden bahsediyorum].

*Yaklaşıp dağın eteğinde durmuştunuz. Dağ, gökyüzünün kalbine kadar [ulaşan bir] ateşle yanmaktaydı; karanlık, bulut, sis.
Tanrı ateşin içinden size konuşmuştu. Sözcüklerin sesini duyuyordunuz, ama hiçbir suret görmüyordunuz – sadece ses.
Size, yapmanızı emrettiği antlaşmasını açıklamıştı – On Söz – ve onları iki taş levhaya yazmıştı.
Yasa'nın Tekrarı 4:9-13*

*Çünkü haydi, senden önceki, Tanrı'nın yeryüzü üzerinde insanı yarattığı günden itibaren olmuş eski zamanları ve gökyüzünün [bir] ucundan gökyüzünün [diğer] ucuna kadar [olan her şeyi] araştır: Böylesi büyük bir şey olmuş ya da benzeri duyulmuş mu? [Herhangi bir] Halk, senin duyduğun gibi, Tanrı'nın ateşin içinden konuşan Sesi'ni duyup hayatta kalmış mı?
Ya da Tanrı – Tanrınız Aşem'in Mısır'da gözlerinin önünde sizin için yaptığı her şeye benzer şekilde – gelip bir ulusu [başka bir] ulusun içinden meydan okumalarla, işaretlerle, harikalarla, savaşla, Kuvvetli bir El'le, Uzanmış bir Kol'la ve dehşet salan büyük eylemlerle [çıkararak] Kendisi'ne almak üzere mucizeler göstermiş mi?
Sana [kesin olarak] bilmen için gösterildi ki, Aşem – [sadece] O 'Tanrı'dır, O'ndan başkası yoktur!
[Tanrı,] Seni terbiye etmek için, sana Gökler'den Sesi'ni duyurdu, yeryüzü üstünde büyük Ateşi'ni gösterdi ve Sözleri'ni ateşin içinden duydu.
Yasa'nın Tekrarı 4:32-36*

*Moşe tüm Yisrael'i çağırıp onlara [şöyle] dedi: Ey Yisrael! Bugün kulaklarınıza konuşmakta olduğum hükümleri ve kanunları dinle! Onları öğrenin ve yapmak üzere gözetin!
Tanrımız Aşem Horev'de bizimle bir antlaşma yaptı.
Tanrı bu antlaşmayı babalarımızla değil bizimle yaptı – biz, bugün burada olanlar – hepimiz hayattayız.
Tanrı dağda ateşin içinden sizinle yüz yüze konuşmuştu.
Yasa'nın Tekrarı 5:1-4*

*Bu sözleri Tanrı dağda, ateşin, bulut ve sisin içinden tüm cemaatinize konuştu – büyük bir Ses[ti bu] ve [Tanrı bunu] bir daha tekrarlamadı. Onları iki taş levhaya yazdı ve [daha sonra bu levhaları] bana verdi.
Karanlığın içinden Ses'i duyduğunuzda – ve dağ ateş içinde yanmaktaydı – bana yaklaştınız – tüm kabile başkanlarınız ve ileri gelenleriniz.
"Evet" dediniz, "Tanrımız Aşem bize Onuru'nu ve Büyüklüğü'nü gösterdi ve Sesi'ni ateşin içinden duyurdu. Bu gün Tanrı'nın insanla konuştuğuna ve [insanın] hayatta kalabildiğine şahit olduk.
Ama şimdi, neden ölelim? Zira bu büyük ateş bizi [yakıp] tüketecek [diye korkuyoruz].
Tanrımız Aşem'in Sesi'ni daha da dinlemeye devam edersek [bu kez] öleceğiz!
Çünkü tüm faniler [içinde] kim, bizim gibi, Yaşayan Tanrı'nın Sesi'ni ateşin içinden konuşurken duyup da hayatta kalmış?
Yasa'nın Tekrarı 5:19-23*

Tanrı bana Tanrı'nın Parmağı ile yazılı olan iki taş levhayı verdi; üzerlerinde de Tanrı'nın sizinle [büyük] toplanma gününde ateşin içinden konuştuğu sözlerin tümünün aynısı [yazılıydı].

Tanrı bu iki taş levhayı – antlaşma levhalarını – bana kırk gün ve kırk gecenin bitiminde vermişti.

Yasa'nın Tekrarı 9:10-11

[Tanrı] Levhaların üzerine ilk metnin aynısını – Tanrı'nın [büyük] toplanma gününde dağda ateşin içinden size konuştuğu On Söz'ü – yazdı ve onları bana verdi.

Dönüp dağdan indim ve levhaları, yapmış olduğum sandığa koydum. Tanrı'nın bana emretmiş olduğu şekilde orada kaldılar.

Yasa'nın Tekrarı 10:4-5

Bene-Yisrael, Rameses'ten Sukot'a yolculuk ettiler. Çocuklar dışında 600.000 kadar yaya erkek [vardı].

Çıkış 12:37

Tanrı Moşe'ye "İşte – sana bulutun en yoğun bölümünde geleceğim" dedi. "Bu sayede halk [Ben] seninle konuşurken duyacak. Sana da ebediyen inanacaklar". Moşe halkın [bu konudaki] sözlerini Tanrı'ya anlattı.

Tanrı, Moşe'ye "Halka git" dedi, "ve onları bugün ve yarın kutsiyete uygun duruma getir. [Bedenlerini ve] Giysilerini [mikveye] daldırsınlar.

Üçüncü gün için hazır olsunlar; çünkü üçüncü günde, Tanrı tüm halkın gözleri önünde Sinay dağında açığa çıkacaktır.

Çıkış 19:9-11

Üçüncü günde, sabah olurken gök gürlemeleri ve şimşekler [başladı]. Dağın üzerinde yoğun bir bulut [vardı] ve son derece güçlü bir şofar sesi [duyuluyordu]. Kamptaki tüm halk titredi.

Moşe, Tanrı'ya karşılamak üzere halkı kamptan çıkardı. Dağın eteğinde hazır durdular. Sinay dağı tümüyle duman salıveriyordu; zira Tanrı onun üzerinde ateşle açığa çıkmıştı. [Dağın] Dumanı, bir kireç ocağının dumanı gibi yükseliyordu. Bütün dağ büyük bir şiddetle sarsıldı.

Şofar'ın sesi, gittikçe daha da güçleniyordu. Moşe konuştuğunda, Tanrı ona bir Ses'le cevap verecekti.

Tanrı, Sinay dağında, dağın zirvesinde açığa çıktı. Tanrı Moşe'yi dağın zirvesine çağırdı ve Moşe çıktı.

Çıkış 19:16-20

Tanrı tüm bu sözleri konuştu ve [şöyle] dedi:

Ben seni Mısır Ülkesi'nden – köle evinden – çıkarmış olan Tanrının Aşem'im.

Benim Önümde, senin için başkalarının tanrıları [muteber] olmasın.

Çıkış 20:1-3

Tanrı, Moşe'ye [şöyle] dedi: "Bene-Yisrael'e [tam olarak] şöyle söyle: 'Sizinle göklerden konuştuğumu bizzat gördünüz.

Çıkış 20:19

Bene-Yisrael'in gözünde, Tanrı'nın Onuru'nun görüntüsü, dağın zirvesinde [yakıp] tüketen bir ateş gibiydi.
Çıkış 24:17

Tarih ve Efsaneler

Ulusal miras iki tür hikaye içerir.

Birincisi efsanelerdir. Bu kategoriye George Washington'un kiraz ağacını kestiğini kabul etmesi ve "Yalan söyleyemem" ifadesi dahildir. Johnny Appleseed'in atılan elma çekirdekleriyle Amerika'ya elma ağaçları dikmesi ise başka bir efsanedir.

İkincisi tarihtir. Örneğin George Washington, Amerika Birleşik Devletleri'nin ilk başkanıydı. Fatih William, 1066'da İngiltere Kralı Harold'ın öldürüldüğü Hastings Savaşı'na liderlik etti. Kristof Kolomb'un denize açıldığı yıl olan 1492'de İspanya Yahudiler'i ülkelerinden kovdu.

Efsane ve tarih arasındaki fark nedir?

Bir efsane, doğrulanmamış bir hikayedir. Doğaları gereği efsaneler doğrulanamaz, çünkü çok az görgü tanığı vardır. Belki de küçük George kiraz ağacını kesmiştir, olup olmadığını bilemeyiz. Bu, efsanenin mutlaka yanlış olduğu anlamına gelmez, sadece doğrulanamaz olduğu anlamına gelir. Bu nedenle güvenilir tarih olarak kabul edilmezler.

Ancak tarih, gerçekte olduğunu bildiğimiz olaylardan oluşur. Güvenilirdir, çünkü iddia edilen olayın doğru mu yanlış mı olduğunu çeşitli yollarla belirleyebiliriz. Doğrulamanın bir anahtarı, çok sayıda görgü tanığının belirli olayı gözlemlediği iddiasıdır.

İddia edilen orijinal tanıkların sayısı neden tarihsel hesapların güvenilir kılınmasında başlıca belirleyici faktördür? Bu, aşağıdaki iddia serilerinin doğasına bakılarak ve güvenilirlik düzeylerinin tartışılmasıyla anlaşılabilir. İddianın doğası, genellikle onun inanılabilirlik derecesini belirleyebilir.

İnanırlık Oyunu

Aşağıdaki senaryoların güvenilirlik düzeyini kendiniz ölçün.

Bazı iddialar doğası gereği doğrulanamaz. Örneğin, size şunları söylesem bana inanır mıydınız?

1. Senaryo:

“Geçen hafta akşam yemeğinden sonra evimin yakınındaki ormanda yürüyüşe çıktım. Aniden her şey muazzam bir ışıkla çalkalandı ve Tanrı bana göründü, beni peygamberi olarak seçti. Bu vahyi size duyurmamı söyledi.”

İnanılır mı?

Teoride bu mümkündür. Pek olası görünmüyor ama yalan söylediğimi bilmiyorsunuz. Bana inanmayı seçer misiniz?

Bir kanıt olmadan, neden bana inanmayı seçiyorsunuz?

2. Senaryo:

Size şunları söylesem bana inanır mısınız:

"Dün gece ailemle yemek yerken oda bir anda sallanmaya başladı ve Tanrı'nın gür sesini ailecek duyduk. Beni peygamberi olarak tayin etti ve bu vahyi duyurmamı emretti.”

İnanılır mı?

Bu da mümkündür. Hikayeyi doğrulamak ve doğru söylediğime tanıklık yapmaları için ailemi getirseydim, ilk hikayeden daha inandırıcı olurdu. Ancak, yine yalan söyleyip söylemediğimi kesinlikle bilmiyorsunuz.

Bana inanır mısınız? Bu olayı anlattıktan sonra size bana 10.000 dolar vermenizi Tanrı'nın emrettiğini söylesem bana bu parayı verir misiniz?

Pek sanmam. Hala iddiama güvenmek için yeterli kanıt yoktur, çünkü ailemin yalan söylemesi çok olasıdır.

3. Senaryo:

Yanlışlayabileceğiniz başka bir iddia türü daha vardır. Örneğin, size şunu söylesem bana inanır mıydınız:

"Tam bu makaleyi okumaya başladığınızda 10 dakika önce ne olduğunu hatırlıyor musunuz? Odanın nasıl sallanmaya başladığını, sonra tavanın nasıl göklere açıldığını ve sizin ve benim birlikte Tanrı'nın gürleyen sesini duyduğumuzu ve "Şu kişinin sesine kulak vereceksiniz, çünkü o benim peygamberimdir!" dediğini duyduğumuzu hatırlıyor musunuz? Sonra oda normale döndü ve okumaya devam ettiniz. Bunu hatırlıyorsunuz, değil mi?"

Bu inanılır mı?

Bu tür bir iddia tamamen farklıdır. Önceki iki senaryonun doğru olma olasılığı vardı. Ancak, doğrulanamaz oldukları için onları kabul etmemeyi seçtiniz. Ancak bu üçüncü senaryoya inanmak imkansızdır. Size gerçekleşmediğini bildiğiniz bir şeyin gerçekleştiğini iddia ediyorum. Bunu yaşamadığınıza göre, yalan söylediğimi biliyorsunuz demektir. Gerçekleşmediğini bildiğiniz bir şeye sizi ikna edemem!

Bir başkasının başına bir şey geldiğine dair birinci ve ikinci senaryodaki iddialar doğrulanamaz, çünkü iddianın yalan olduğunu kesin olarak bilemezsiniz. Bu nedenle, bir kişinin gerçekten isterse iddiayı doğru kabul etmeye karar vermesi ve bir inanç sıçraması yapması mümkündür.

Bununla birlikte, sizin bir şey yaşadığınız iddiasının yanlış olup olmadığını doğası gereği bilirsiniz. İnsanlar, özellikle çok önemli sonuçları olan, açıkça yanlış olan iddiaları kabul etmezler.

Sinay: İmkansız Bir Aldatmaca

Şimdiye kadar iki tür iddia gördük: Birincisi doğrulanamaz, ikincisi ise doğası gereği yanlış.

Sinay'daki vahiy, milyonlarca insanı Tanrı'nın kendileriyle konuştuğuna inandıran akıllıca bir aldatmaca olabilir mi?

Sahneyi hayal edelim: Moşe dağdan iner ve şöyle der: "Bugün hepimiz Tanrı'nın konuştuğunu duyduk, hepiniz ateşten Tanrı'nın sesini duydunuz..."

Moşe'nin bu iddiayı uydurduğunu varsayarsak, insanlar onun hikayesine nasıl tepki verirdi?

Şöyle derlerdi:

"Moşe? Sen neden bahsediyorsun? Eğer, dağdan aşağı inip Tanrı'nın sana şahsen görüldüğünü iddia etseydin, belki sana inanabilirdik. İçimizden sana vahiy geldiğine inananlar olabilirdi. Ama şimdi sen böyle bir iddiada bulunarak bu olasılığı ortadan kaldırdın. Şimdi, başımıza gelmediğini bildiğimiz bir olayı bizzat yaşadığımızı iddia

ettiğinde, artık yalan söylediğini biliyoruz! Çünkü, Tanrı'nın bizimle herhangi bir ateşten konuştuğunu duymadık!"

Sinay'da ulusal vahiy gerçekleşmediyse, o zaman Moşe, herkesin bir yalan olduğunu bildiği bir iddiada bulunuyor demektir. Herkesin yalan olduğunu bildiği bu iddiadan sonra, Moşe'nin bu olayın sonuçlarından kaçabileceğini düşünmek akıl dışıdır.

Tarihte Daha Sonra İddia Edilmiş Olabilir Mi?

Belki de böyle bir aldatmaca, tarihin daha sonraki bir döneminde ortaya çıkmıştır? Belki de ulusal vahiy iddiası Sinay'da ortaya çıkmamıştır, örneğin olayın gerçekleştiği söylendikten bin yıl sonra ortaya çıkmış olamaz mı? Örneğin Ezra, bin yıl sonra "Bu kitap bin yıl önce verilmişti" diyerek ortaya çıkmış olamaz mı?

Ezra, bu tür bir aldatmacadan kurtulabilir mi?

Örneğin, aşağıdaki iddiaya inanır mıydınız?

"Size çok az bilinen bir gerçeği anlatmak istiyorum. 1794'te 200 yıldan fazla bir süre önce, Mayıs'tan Ağustos'a kadar, tüm Kuzey Amerika kıtası gizemli bir şekilde denizin altına battı. O dört ay boyunca tüm kıta sular altında kaldı ve bir şekilde tüm hayvan, bitki ve insan yaşamı bu tuhaf koşullara uyum sağlamayı başardı. Sonra 31 Ağustos'ta tüm kıta aniden yüze çıktı ve hayat normale döndü."

Doğruyu söyleme ihtimalim var mı? Bunun bir yalan olduğunu nereden biliyorsunuz? Sonuçta, çok uzun zaman önce gerçekleşti, gerçekleşmediğini nereden biliyorsunuz? Belki bunu biliyordunuz ama sonra unuttunuz?

Kuzey Amerika'nın yüzlerce yıl önce basit bir nedenden dolayı batmadığını biliyorsunuz. Batsaydı, bunu duyardınız. Bu kadar eşsiz ve şaşırtıcı, birçok insanın şahit olduğu bir olay bilindir, tartışılır, aktarılır, tarihe geçerdi. Şimdiye kadar hiç kimsenin duymamış olması, bu hikayenin doğru olmadığı anlamına gelir ve bu hikayeyi kabullenmeyi imkansız hale getirir.

Çok sayıda görgü tanığı olan büyük önem taşıyan bir olay, bir aldatmaca olarak sürdürülemez. Gerçekleşmemiş olsaydı, daha önce bu olayı hiç kimse duymadığı için herkes bunun yanlış olduğunu anlardı.

Belki Sonra Tanıtılmıştır?

Bir an için Sinay Dağı'ndaki vahyin gerçekten bir aldatmaca olduğunu ve Tora'yı Tanrı'nın yazmadığını varsayalım. Sinay'daki vahiy, binlerce yıldır milletimizin tarihinin bir parçası olarak nasıl kabul edilmiştir?

Böyle bir aldatmacayı ortaya çıkarmaya çalışan birini hayal edin. Bir gün elinde bir parşömen tutan Ezra ortaya çıkar:

-Merhaba Ezra. Elindeki nedir?

-Bu Tora'dır.

-Tora mı? O da nedir?

-Yasalar, tarih ve hikayelerle dolu harika bir kitap. İşte, bir bak!

-Çok güzelmiş Ezra. Bunu nereden buldun?

-Kitabı açıp ne yazdığına bakar mısınız? Bu kitap binlerce yıl önce atalarımıza verildi. Üç milyon Yahudi, Sinay Dağı'nda Tanrı'nın konuştuğunu duydu. Tanrı orada bulunan herkese göründü, yasalarını ve kurallarını verdi.

Böyle bir iddiaya nasıl cevap verirsiniz?

İnsanlar Ezra'ya alaycı bir bakış atar ve der ki:

-Bir dakika Ezra! Burada biraz şüpheli bir durum var. Biz bunu daha önce neden hiç duymadık? Atalarımızın başına geldiğini iddia ettiğin olay, var olabilecek en önemli olaylardan biri ve biz bunu hiç duymadık? Öyle mi?

-Elbette. Uzun zaman önce olduğu için hiç duymadınız.

-Ezra! Babalarımızın, büyükanne ve büyükbabalarımızın, ulusumuzun tarihindeki en önemli olayı kendilerinden sonra gelen insanlara aktarmamaları mümkün değil! Nasıl olur da şimdiye kadar bunu kimse duymamış olabilir? Tüm atalarımızın, tüm ulusun, üç milyon insanın Tanrı'nın konuştuğunu duyduğunu ve Tora adı verilen bir dizi yasayı aldığını ve hiçbirimizin bunu duymadığını mı iddia ediyorsun! Sanırım yalan söylüyorsun.

Nasıl ki bir kıtanın batmasıyla ilgili bir aldatmaca uydurulamazsa, atalarının tüm insanlık tarihindeki en eşsiz olayı yaşadığına ama tüm halkın bunu unuttuğuna tüm halkı ikna etmek için de bir aldatmaca uydurulamaz.

Bunun bir yalan olduğunu herkes anlayacaktır.

Binlerce yıl boyunca Sinay, Yahudi tarihinin en önemli olayı olarak kabul edilmiştir.

İnsanların yalan olduğunu bildikleri bir aldatmacaya kanmayacakları göz önüne alındığında, ulusal vahiy nasıl sadece kabul edilmekle kalmamış, ilave olarak büyük fedakarlık yapmayı zorunlu kılacak, büyük sadakat gerektirecek adanmışlığı getirebilmiştir?

Bir halkın büyük fedakarlıkları, büyük sadakatı zorunlu kılan bir iddiayı kabul etmesinin tek yolu, bu olayın gerçekten olmuş olmasıdır. Sinay olmasaydı herkes bu iddianın yalan olduğunu bilirdi ve asla kabul edilmezdi.

İnanılır Olmayan Yalan

Bu Yahudi lider (veya liderler grubu) bu yalanın ilanıyla birlikte, her Yahudi'ye birdenbire bu tarihsel geleneğe eşit erişim hakkı verildi. Orada sadece liderin ataları yoktu; herkesin atası oradaydı. Aniden kitleler, hikayedeki herhangi bir yeniliği meşru bir şekilde sorgulayabilir duruma gelmiştir: "Bu iddia doğruysa, neden bunu bilen tek kişi sizsiniz?"

Üstelik duyurulması en zor ayrıntı türü "Bütün Yahudiler Tanrı'nın konuştuğunu duydu" olurdu. İnsanlar, bu tür geleneklerin bir ulusun her üyesi tarafından kolayca unutulmadığını sezgisel olarak hissederler. Volkanik patlamalar, tutulmalar ve diğer olağanüstü deneyimlerle ilgili ulusal anılar, tipik olarak nesiller veya yüzyıllar boyunca varlığını sürdürür. Peygamberler soyundan gelen kitlelerin, bu iddiayı teyit etmek için anne-babalarına ve büyükanne ve büyükbabalarına yöneldiğini, sorduğunu hayal edebiliriz.

Yahudi tarihine bir toplu vahiy iddiasını getirmeye çalışan herhangi bir Yahudi lider, bu nedenle şu ikileme karşı karşıya kalacaktır: Ulusal vahyin nesiller önce gerçekleştiğini iddia ederse, kitleler neden hiç kimsenin atalarının hepsinin Tanrı'nın konuştuğunu duyduğunu hatırlamadığı ile ilgili bir senaryo zihninde kurabilir, ama aynı zamanda iddiada buluna liderin böylesine eski bir olay hakkında nasıl bu kadar netliğe sahip olabileceğini de merak ederdi. Öte yandan, lider, olay oldukça yeni olduğu için bu netliğe sahip olduğunu iddia ederse, o zaman kitleler kendilerinin ve ebeveynlerinin bu olağanüstü olaydan neden hiç haberdar olmadıklarını merak ederdi. Bu zorluğu anlamak için, Papa'nın bugün Tanrı'nın bir zamanlar tüm İtalyanlar ile aynı anda konuştuğunu duyurmaya karar verdiğini hayal edin. Papa tarihin neresinde böyle bir olaya yer verip bundan paçayı sıyrabilir?

Burada, Yahudi ve hristiyan inançları, yani başlangıç aşamaları arasında kritik bir ayrıma varıyoruz. Yahudiliğin ve hristiyanlığın başlangıcı arasındaki en önemli fark, sayılarda değil, sözde mucizelere tanık olan kişilerin yüzdesi ile Tanrı'nın konuşmasını duyan Yahudiler'in yüzdelidir. Bir kısım kişi sözde mucizelere tanık olmuştur, ancak her Yahudi Sinay vahyini yaşamıştır, nüfusun %100'ü.

Toplumun bir kısmının sözde mucizelere tanık olduğu iddiası, size sorulan sorulardan şöyle bir kaçış imkanı sunmak için dizayn edilmiştir:

- Söz konusu mucizelere ben tanık olmadım. Annem, babam da tanık olmamış. Onların büyük büyükanne ve babası da tanık olmamış. Kim bu tanıklar?
- Tabi tabi. O tanıklar başka bir gruptu. Senin ataların o grubun içinde değildi. O yüzden bilmiyorlar.

Bu sözde mucizeleri sorgulayan her kişiye, onun atalarının mucizeleri yaşamış olan esrarengiz topluluk içinde bulunmadığını söyleyerek, bu konudan kaçabilirsiniz.

Kayıp Kahraman

Başka bir sorun, bazı Yahudi liderlerin ulusal vahiy hikayesini icat ettiği ve ardından Yahudiler'e olayı "hatırlattığı" teorisini zorlamaktadır. Bu lider, Yahudi tarihindeki en önemli kişilerden biri olacaktır. Elbette ki, Yahudi tarihçiler bu kahramanı Yahudiler'e hepsinin peygamber çocukları olduklarını hatırlatan kişi olarak anarlardı. Yine de bu kişilik ve onun önemli duyurusunun kaydı Yahudi tarihinde hiçbir yerde bulunmamaktadır.

* Bazıları bu rolü Ezra'ya atfeder. Aslında, Julius Wellhausen'in (Tora'nın dört ayrı, benzer belgeden derlendiği) teorisinin birçok modern destekçisi, Ezra'nın, "HaSofer" (Yazıcı) ünvanını onun metnin son düzenleyicisi olduğunun kanıtı olarak gösterir. (Bkz. Richard Elliott Friedman, *Who Wrote the Bible?* (New York: Summit Books, 1987), 223-225.) Bununla birlikte, Kutsal Kitap içinde, "HaSofer" ünvanı yalnızca "yazar"ı belirtmek için değil, aynı zamanda "bilgin", "öğretmen" veya "yasal otorite" olarak kullanılır (Bkz. Ezra 7:6, 1 Tarihler 27:32 ve Ben Sirah HaŞalem, Bölüm 28.) Yunan bilginleri bu terimi "hükümet çalışanı" olarak çevirdiler. (Bkz. Shenkel'in Grammateus'u.) Talmud, bu ünvanı Kutsal Kitap eğitimcileri için kullanır (Yeruşalayim Talmudu, Hagiga1:7). Ezra, bu diğer görevleri de açıkça yerine getirmiştir.

Üstelik, Ezra'yı metin düzenleyicisi olarak tasvir eden seküler Kutsal Kitap eleştirmenleri bile, onun Sinay'daki ulusal vahiy iddiasını metne eklediğini asla önermezler. Bu muhtemelen Kutsal Kitap'ın hiçbir yerinde Ezra'nın Yahudiler'e Sinay olayını hatırlattığından en küçük miktarda bile bahsetmemiş olmasından kaynaklanmaktadır.

Dünyanın dört bir yanında bulunan Yahudi topluluklarındaki on binlerce eski el yazması, Yahudi dini ve siyasi liderlerinin ayrıntılı listesini ve Kutsal Kitap zamanlarından modern döneme kadar bu kişilerin yaptıkları katkılarına sunar ve bu belgelerin hiçbiri Sinay Dağı ile ilgili kayıp anıları hatırlatan birini tanımlamamaktadır. Ayrıca, bu belgelerin birçoğu bazı liderleri, topluluklarına diğer bilgileri hatırlatan kahramanlar olarak anlatmaktadır. Örneğin, Talmud'da şöyle belirtilir:

"Babil topluluğu, Yahudi yasasının bazı kısımlarını ilk kez unuttuklarında, Ezra onlara hatırlattı; yine unuttuklarında Babilli Hillel hatırlattı; ve üçüncü kez unuttuklarında, Rabbi Hiya ve oğulları onlara hatırlattı." Bkz. Babil Talmudu, Sukka 20a. Talmud benzer kayıtlarla doludur. Örneğin, Babil Talmudu, Sanhedrin 13b, Avoda Zara 52b, Bava Batra 21a.

Yine de hiçbir yerde bir liderin bir Yahudi topluluğuna bile atalarının Sinay'da Tanrı'nın konuştuğunu duyduğunu hatırlatmış olduğuna dair bir kayıt yoktur. (Bütün Yahudiler'e şöyle dursun.)

Bazı akademisyenler, bu iddiayı yaratan liderin kayıtlarının sistematik olarak yok edildiğini ileri sürerler.

Böyle bir teori, Yahudiler'den daha istikrarlı varlıkları olan milletlere uygulansa bile çok zorlama olurdu. Birinin dünyaya dağılmış yüzlerce Yahudi cemaatinin kayıtlarını düzenlediği, gerekli yerleri sildiği önermesi, fanteziye yakındır. Ayrıca, bu zorunlu temizlik sırasında Yahudiler'in neden ulusal vahyin sonradan çıkan bir yenilik olduğu gerçeğini yeniden kaydetmediklerini veya bu gerçeği yeniden kayıt ederek sonraki nesillere aktarmadıklarını açıklamanız gerekecektir. Çünkü, bu olağanüstü önemli olay artık bir inanç meselesi haline gelirdi ve bu iddiaya inanan dindar kişilerce dinin bir parçası olarak defalarca kez kaydedilirdi. Kısacası, Tanrı'nın tüm Yahudiler'e konuşmadığı önermesini canlı tutmak için en azından Tora'nın anlattığı olay kadar büyük bir inanç gerektiren bir senaryo oluşturmanız gerekmektedir.

Sinay: Tek Ulusal Vahiy İddiası

Tarih boyunca, bazı kişiler insanları Tanrı'nın kendisiyle konuştuğuna ikna etmeye çalışmış ve böylece on binlerce din başlatılmıştır. Kendilerini bu tür vahye dayandıran tüm dinler, özünde aynı başlangıcı paylaşır: Kutsal bir kişi yalnız kaldığında ona vahiy gelir, sonra halkına geri döner ve Tanrı'nın kendisini peygamber olarak seçtiği bir yerde, kişisel bir vahiy yaşadığını halka ilan eder.

Kendisini Tanrı'nın bir peygamberi olarak atadığını ve Tanrı'dan kişisel bir vahiy aldığını iddia eden birine inanır mısınız?

Belki oldu, belki olmadı, bu bilinemez. Bu iddia doğası gereği doğrulanamaz.

Kişisel vahiy, bir din için son derece zayıf bir temeldir, çünkü gerçekten doğru olup olmadığı asla bilinemez. Kişisel vahiy iddiasında bulunan kişinin “mucize” olarak adlandırılan işler yapması ya da sözde mucizeler göstermesi de onun gerçek bir peygamber olduğuna dair bir kanıt oluşturmaz. “Mucizeler” hiçbir şeyi kanıtlamaz. Gerçek olduklarını varsaysak bile gösterdikleri, o kişinin belirli konularda yeteneğe sahip olduğudur. Peygamberlik iddiasıyla hiçbir ilgisi yoktur.

Maimonides şöyle der:

“İsrael, Moşe Rabbenu'ya yaptığı mucizelerden dolayı inanmadı! Çünkü kişinin inancı mucizelere dayandığında, bu mucizelerin okült ve büyücülük yoluyla yapılmış olabileceği konusunda zihninde şüphe kalır.

O halde Moşe'ye inanmalarının gerekçesi neydi? Başkalarının tanıklığına bağlı kalmadan kendi gözlerimizle gördüğümüz ve kendi kulaklarımızla işittiğimiz Sinay'daki vahiy...”

(Mişna Tora - Tora'nın Temelleri 8:1)

Tora da “mucizelerin” peygamberlik anlamına gelmediğini şöyle belirtmektedir:

Aranda bir peygamber ya da [vizyon içeren bir] rüya görmüş [olduğunu iddia eden] biri çıkıp, sana bir işaret veya harika sunduğunda, bu işaret veya harika gerçekleşip de, ona dayanarak sana "Bilmediğiniz başka ilahların ardından gidip onlara ibadet edelim" derse, o peygamberin ya da o rüya gören kişinin sözlerini dinleme. Zira Tanrınız Aşem, sizi, Tanrınız Aşem'i tüm kalbinizle ve tüm canınızla sevip sevmediğinizin bilinmesi için sınamaktadır.

Yasa'nın Tekrarı 13:2-4

Cesur Bir Tahmin

Kayıtlı tarihin tamamında bilinen 15.000 din vardır. Kişisel vahiy iddiasının zayıflığı ortada olduğuna göre, neden tüm bu dinlerin hepsi iddialarını kişisel vahye dayandırmaktadır? Birisi getirdiği dininin kabul edilmesini istiyorsa, neden mümkün olan en güçlü, en inandırıcı iddiayı yani ulusal vahiy iddiasını sunmuyor da kişisel vahiy iddiasını dile getirmektedir? Böylesi çok daha inandırıcı olurdu. Böylece hiç kimse sadece bir kişinin sözüne körü körüne güvenmek zorunda kalmayacaktı.

Tanrı neden bir ulusla olan bütün ilişkisini bir tek adam vasıtası ile, hiçbir doğrulama imkanı olmadan kursun ve yine bu ulustan sadece tek bir kişiye körü körüne imana dayalı bütün bir kurallar sistemini itaatle takip etmesini beklesin ki?

Ancak Yahudilik, herkesin, istisnasız tüm ulusun Tanrı'nın konuştuğunu duyduğunu iddia eden tek dindir. Başka hiçbir din ulusal vahiy deneyimini iddia etmez. Peki neden?

Üstelik bununla da kalmaz! Tora'nın Yazarı, tarih boyunca başka hiçbir ulusun, bir ulusal vahiy iddiasında bulunamayacağını da söylemektedir!

Bu iddianın bir istisnası vardır. Bazı Hintli gruplar bir zamanlar Hindu tanrısı Krişna'nın Bhagavad Gita'da açıklanan savaşa katılan milyonlarca savaştığına hitap ettiği sözlü bir geleneğe sahiptir. Bununla birlikte, aynı sözlü gelenek, Krişna'nın konuştuğunu duyan herkesin savaşta öldüğünü bildirmektedir. Geleneklerine göre, söz konusu deneyime tanıklık eden hiçbir tanık hayatta kalmamıştır ve bu toplu vahyin hikayesi, yalnızca Tanrı'nın onu tarihte daha sonra isimsiz bir kişiye vahyetmesinden bilinmektedir. Yani, iddia yine bir kişiye dayanmaktadır. Tora, aşağıdaki ayette Hintlilerinkine benzer iddiaları önceden bildirmektedir:

"Çünkü haydi, senden önceki, Tanrı'nın yeryüzü üzerinde insanı yarattığı günden itibaren olmuş eski zamanları ve gökyüzünün [bir] ucundan gökyüzünün [diğer] ucuna kadar [olan her şeyi] araştır: Böylesi büyük bir şey olmuş ya da benzeri duyulmuş mu? [Herhangi bir] Halk, senin duyduğun gibi, Tanrı'nın ateşin içinden konuşan Sesi'ni duyup hayatta kalmış mı?" Yasa'nın Tekrarı 4:32-33

Tanrı'nın Tora'yı yazmadığını ve Tora'nın yazarının insanları sahte bir ulusal vahiy iddiasını kabul etmeye ikna ettiğini varsayalım. Tora'nın yazarı, tarih boyunca hiç

kimsenin benzer bir iddiada bulunmayacağına dair bir öngörüde bulunmaktadır. Bunun anlamı, gelecekte böyle bir ulusal vahiy iddiasında bulunulursa, bu öngörünün yanlış ve dolayısıyla bu inancın sahte olduğunun ortaya çıkacağıdır.

Başkalarını sahte bir ulusal vahiy iddiasını kabul etmeye ikna eden bu yazar, aslında bir aldatmaca olan kitabına neden bu öngörüsünü dahil eder? Kendisi, bu aldatmacayı yaptığına göre, pekala başkaları da yapabilir. Eğer bir din uyduruyorsanız, öngörülemez, kontrolünüz altında olmayan, geleceğe dair yanlışlanabilir bir iddiayı kitabınıza dahil etmezsiniz. Böylece, uydurduğunuz dinin ileride sahte olduğunun ortaya çıkmasını engellersiniz. Doğrulanamaz iddialar ile kitabınızı doldurursunuz.

Ancak Yahudiler'in Sinay Dağı iddiası dışında, başka hiçbir ulusun böylesine benzer bir ulusal vahiy iddiasında bulunmadığı da bir gerçektir.

İki temel soruyu özetleyelim:

[1] Tarihte bilinen 15.000 din arasında, neden tüm iddiaların en iyisi olan ulusal vahiy iddiasında bulunan tek din Yahudiliktir? Neden diğer tüm dinler kendilerini, doğası gereği zayıf olan kişisel vahiy iddiasına dayandırmaktadır?

[2] Eğer ulusal vahiy, bir kişi veya grubun yaptığı bir aldatmaca ise, neden bu kişi veya kişiler neden başka hiç kimsenin benzer bir iddiada bulunamayacağını kitaplarına dahil etsin? O veya onlar bu aldatmacayı yapabildiyse, gelecekte de biri veya birileri bu aldatmacayı pekala yapabilirdi.

Her iki sorunun da basit bir cevabı vardır. Ulusal vahiy, kişisel vahyin aksine kaçıp kurtulamayacağınız tek yalandır. Bu uyduramayacağınız bir olaydır. Bu iddiada bulunmanın tek yolu, bu olayın gerçekten olmuş olmasıdır.

Eğer ulusal vahiy iddiası doğruysa, insanlar zaten bildikleri bir olaydan bahsedildiği için buna inanacaklardır. Ya bizzat tanık olmuşlardır ya da ataları bu olayı tarihlerinin bir parçası olarak nesilden nesile aktarmıştır.

Eğer ulusal vahiy iddiası yanlışsa, bu, Tanrı'nın sizinle veya anne babanızla konuştuğuna ve bir şekilde bunu hiç duymadığınıza sizi ikna etmeye çalışmak gibidir. Böyle bir iddiayı kimse kabul etmez.

Bu nedenle, başka hiçbir din tüm iddiaların en iyisini ortaya koyamamıştır, çünkü bu, yalnızca doğruysa ileri sürülebilecek tek iddiadır. Ulusal vahiy bir aldatmaca olarak sürdürülemez.

Bir dini icat ederken o dini yaratan kişi, özündeki zayıflığa rağmen, doğrulanamaz bir iddia olduğu için kişisel vahye başvurmalıdır. O dini yaratan kişi, dinini kabul etmeye istekli taraftarlar bulmayı umabilir. Sonuçta yalan olduğunu kimse bilemez. Tabii ki, bunun doğru olup olmadığını da kimse bilemez. Bu yöntem, herkesin yalan olduğunu bileceği tek iddia olduğu için ulusal vahiy söz konusu olduğunda işlemez.

Yahudi halkı insanlık tarihinde bunu deneyimlemiş tek ulus olduğu için, yalnızca Yahudilik ulusal vahiy iddiasında bulunabilir.

Ayrıca, dünyanın diğer çok sayıda taraftarı bulunan bazı dinlerinin kendi kutsal kitaplarında, Sinay'daki vahyi kabul etmeleri ve Sinay vahyini dinlerinin temel bir bileşeni olarak tutmaları da ilginçtir. Bu dinler, neden kendi dinlerini Yahudi iddiası üzerine inşa etmişlerdir? Neden Sinay'daki vahyin gerçekleştiğini inkar etmemişlerdir?

Çünkü, eğer ulusal vahiy asla uydurulamaz bir olay ise o halde doğruluğu da asla reddedilemez.

Şimdi, Tora'nın Yazarı'nın, tarihte başka bir ulusal vahiy iddiasının olmayacağını nasıl güvenle belirtmiş olduğu anlaşılabilir.

Çünkü bunun sadece bir kez olacağını biliyordu, tıpkı 3000 yıl önce Sinay'da olduğu gibi.

Akıllı Yalanlar ve Aptalca Yalanlar

Tarih okuyan herkes, insanların aldatılabilir olduğunu onaylayacaktır. Yeterince karizmatik liderlerin, takipçilerinin söylenen yalanı kontrol edemedikleri sürece, takipçilerini acı verici veya kendi kendine zarar verici davranışlarda bulunmaya zorlayan bir yalan bile olsa, insanları herhangi bir yalana ikna edebileceğini sürekli olarak görmekteyiz. Kontrol edilemeyen veya yanlışılanmayan yalanlar, azami ölçüde baştan çıkarıcı oldukları gibi aynı zamanda "akıllı" yalanlardır. Bununla birlikte, kontrol edilebilir iddialar, "aptalca" yalanlar, özellikle takipçilerini acı verici veya kendi kendine zarar verici davranışlarda bulunmaya mecbur ettiğinde, test edilip reddedilme eğilimindedir.

Bu ilkenin bir örneği olarak, Heaven's Gate (Cennetin Kapısı) olarak bilinen bir California kültürünü örnek olarak ele alalım. Marshall Applewhite liderliğindeki grup, on sekiz ila yetmiş iki yaşları arasında on yedi erkek ve yirmi bir kadından oluşuyordu. Applewhite, takipçilerine, hristiyanlığın kuruluşundan hemen önce bir uzaylı olarak isa'nın bedenine girdiğini, onu ele geçirdiğini ve 1970'de tekrar o anki mevcut bedeninde "enkarne olduğunu" öğretti. Mart 1998'de Applewhite, takipçilerine Hale Bopp kuyruklu yıldızını takip eden yaklaşan bir uzay gemisinin Heaven's Gate üyelerini almaya geldiğini, ancak bu uzaylı gruba katılmak için ölümcül dozlarda fenobarbital almaları gerektiğini belirten bir kehaneti açıkladı. Bir videoda, grubun üyeleri Applewhite'in vizyonuna olan inançlarını doğruluyor ve ardından intihar etmeye başlıyorlardı. Dikkat edilmesi gereken konu, Applewhite'nın takipçilerine "uzay gemisinin onları almaya Dünya'ya geldiğini" söylememesidir. Bu aptalca bir yalan olurdu. Applewhite, tüm başarılı dini liderler gibi akıllı yalanlar söylemiştir: Doğruluğu kontrol edilemeyen yalanlar.

Moşe Teorisi ve Fred Teorisi

Üç milyon insanın Tanrı'nın konuştuğunu duyduğu iddiası, şimdiye kadar bulunan bozulmamış her Tora tomarında yer almaktadır. Bu iddia ya doğrudur ya da yanlıştır. Eğer bu bir yalansa ve böyle bir vahiy gerçekleşmemişse, geçmişte bir zamanda birileri böyle bir iddiada bulunmuş olmalıdır.

Uydurma bir ulusal vahiy iddiası ilk kez ortaya atıldığında sahnenin nasıl olması gerektiğini düşünürsek, kendimizi iki senaryodan birinde buluruz. İddiada bulunan kişinin iki seçeneği vardır:

Seçenek 1: Takipçilerine ulusal vahyin şimdiki zamanda olduğunu,
Seçenek 2: Takipçilerine ulusal vahyin geçmiş zamanda olduğunu söyleyebilir.

Birinci seçeneğe "Moşe Teorisi" diyebiliriz, çünkü Tora, ulusal vahiy gerçekleştiğinde Yahudi liderinin adının "Moşe" olduğunu kaydeder. Moşe, ulusal vahiy gerçekleştiğinde, halka "Tanrı'nın sizinle konuştuğunu duydunuz" demiştir.

İkinci seçeneğe ise "Fred Teorisi" diyebiliriz, çünkü Sinay sonrası dönemdeki lider Moşe dışında bir lider olabilir, örneğin Fred olabilir.

Moşe Teorisi'ne göre, Moşe "aptalca" bir yalan söylemiştir. Çünkü, "Hepiniz Tanrı'nın konuştuğunu bizzat duydunuz ve O size şu sözleri söyledi: 'Ben Tanrınız Rab'bim. . .'"

İnsanların varsayımsal olarak ilahi Tora'yı ilk kez inceledikleri ve karizmatik liderlerinin Yahudi halkına Tora'da yer alan hiç hoş olmayan ritüellerinden bazılarını açıklamaya çalıştığı sahneyi hayal edelim. Örneğin, sünnet. "Hepiniz Tanrı'nın sizinle konuştuğunu bizzat duydunuz. Duyduğunuz Tanrı size sünnet olmanızı söylüyor!" İnsanlar, Tanrı'nın konuştuğunu duymuş olsalardı bunu bilirlerdi; ve Tanrı'nın konuştuğunu duymamış olsalardı, Tora'nın geçerliliğini kabul etmekte biraz tereddüt edebilirlerdi. İnsanlar kendine zarar vermesini gerektiren "aptalca" (kontrol edilebilir) yalanları kabul etmeyecekleri için, Tora'nın kurgusal, insan yapımı bir belge olduğunu öne süren eleştirmenler bile Moşe Teorisini reddederler.

Tora'yı insanın hayal gücünün bir eseri olarak görenler bu nedenle Fred Teorisi'ne inanırlar. Onlara göre ilk yalan şöyle gerçekleşmiş olabilir: Fred ortaya çıkmış ve şöyle demiştir: "Tanrı sizinle değil, ama atalarınızla konuştu. Onlara Tora'yı verdi. Atalarınız Tora'yı, Yahudi geleneğini bir süre taşıdılar ama sonra unuttular. Şimdi ben, Fred, uzun zamandır kayıp olan bu dini mirasınızı size geri veriyorum."

Fred, ulusal vahyin ne zaman gerçekleştiğini iddia edecekti? Ulusal vahyin yakın geçmişte gerçekleştiğini iddia ederse, bu yalanı kontrol edilebilir olurdu. Bu nedenle Fred, ulusal vahyin beş yüz ya da bin yıl önce "eski zamanlarda" gerçekleştiğini iddia etmelidir.

Bu iddia, kontrol edilemediği sürece "akıllıca" bir yalandır. Fred'in takipçileri, yüzlerce veya binlerce yıl önce kaybolduğu varsayılan bir geleneği neden hatırlamadıklarını düşüneceklerdir. Bununla birlikte, takipçileri kendilerinin tamamen unutmuş oldukları dünyanın en önemli olayını Fred'in nasıl hatırladığını haklı olarak merak edeceklerdir. Fred, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğunu ve Tora'nın uzun süredir kayıp metnini ve Sinay Dağı'ndaki orijinal ulusal vahiy hikayesini kendisine vahyettiğini iddia ederek, yine akıllı (kontrol edilemez) bir yalanla her şeyi açıklayabilirdi. Gerçekten de, çoğu modern şüphesi, böyle bir teoriye yönelmektedir.

Bu teoriyle ilgili büyük bir sorun, Fred'i ve onun Yahudiliği kahramanca diriltişini hiç duymamış olmamızdır. Kuşkusuz, Yahudi tarihindeki en önemli olaylardan biri, dünyadaki tüm Yahudilerin Tora'yı unutmuş olması ama bir gün Fred'in ortaya çıkıp Yahudiler'e Sinay Dağı'ndaki ulusal vahiy hatırlatması ve Tora'yı yeniden vermesi olurdu! Yine de son derece kalabalık Yahudi literatüründe böyle bir olaydan hiç söz edilmemektedir. Yahudi metinleri sayısız tarihi krizi ve bu zor zamanlarda yardım eden kahramanları anlatır. Moşe'nin Tora'yı yazdığını, Yeoşua'nın Yahudiler'i İsrail Ülkesi'ne getirdiğini, David'in Goliat'ı öldürdüğünü, Şelomo'nun Yeruslayim'deki Tapınağı inşa ettiğini ve Ezra'nın Babil sürgününden sonra Yahudiler'i İsrail Ülkesi'ne geri getirdiğini biliyoruz. Prens Rabbi Yehuda'nın Mişna'yı ve Ravina ve Rav Ashi'nin Talmud'u derlediğini biliyoruz. Maimonides, Nahmanides, Yahudiliğin diğer yüzlerce yıldızını ve bunların katkılarının neler olduğunu biliyoruz. Biri hariç, her büyük Yahudi şahsiyeti hakkında ayrıntılı kayıtlara sahibiz. Yahudiler'e insanlık tarihinde ulusal vahiy deneyimleyen tek ulus olduklarını hatırlatan adamdan hiç bahsedilmemektedir ve bu olaya ait hiçbir kayıt bulunmamaktadır.

İki yüz yıl öncesine kadar (Reform hareketinin kurulmasına dek) her Yahudi, atalarının Sinay Dağı'nda ulusal vahiy deneyimlediklerine inandıklarını biliyordu. Gerçekten de, bugün yaşayan hemen hemen her Yahudi, kendilerini Sinay'a kadar uzanan kesintisiz bir soy zincirinin halkaları olduklarına tüm kalpleri ve ruhlarıyla inanan Ortodoks akrabalarına dek (genellikle beş kuşak içinde) takip edebilir. Yine de bir tane bile birey veya dini topluluk, Yahudi tarihinin en büyük ikinci kahramanı olması gereken adamla, Fred ile ilgili herhangi bir geleneğe sahip değildir. Neden? Tarafsız gözlemciler, ulusal vahiy hakkında yalan söyleyen bir "Fred" in belki de hiç olmadığını hemen kabul edeceklerdir; belki de Sinay'da gerçekten doğaüstü bir şey oldu.

Bazen insanlar çeşitli kişilere "Fred" rolünü yüklemeye çalışmıştır. Utanç verici, uydurma rasyonalizasyonlar ile (a) Yahudiler'in Tora'yı unuttukları ve "Fred" in onlara Tora'yı tekrar verdiği olaydan Tanah'ta bir ayette dahi neden bahsedilmediğini (b) Yahudi tarihinin ikinci en önemli kahramanı olan Fred'in adının Tanah boyunca neden "Paro", "Yeravam" ve "Haman" adlarından daha az görüldüğünü açıklamaya çalışırlar.

Umutmayalım ki, bir Fred, Yahudiler'i Tora'yı unuttuklarına ve Tora'yı ikinci kez onlara verdiğine ikna ettiyse, bu iddianın doğru olduğuna ikna olan, buna inanan dindar Yahudiler hiç şüphesiz bu müthiş dini olayı Tanah'a dahil ederdi.

DOĞRU

**ULUSAL VAHİY İDDİASI
YA DOĞRU YA DA YANLIŞTIR**

YANLIŞ

**İLK YALAN ÜÇ BİÇİMDE
BAŞLAMIŞ OLABİLİR**

GEÇMİŞ ZAMAN

**"ATALARINIZ
TANRI'NIN
KONUŞTUĞUNU
DUYMUŞTU"**

**Yahudi tarihindeki
en büyük bunalımın
(Sinay'daki ulusal
vahiy olayının
unutulması)
neden açık bir kayıt
bulunmamaktadır?
Neden Yahudi
tarihinin ikinci
en önemli kahramanı
(Yahudiler'e tarihlerini
hatırlatan adam)
hakkında
hiçbir kayıt
bulunmamaktadır?**

ŞİMDİKİ ZAMAN

**"SİZ
BİZZAT TANRI'NIN
KONUŞTUĞUNU
DUYDUNUZ"**

**Takipçileri,
Tanrı'nın
konuşmasını
duymadıklarını
bilecek,
acı verici,
fedakarlık gerektiren
ya da kendilerini
riske atacak
ya da ölüme götürecek
kurallara uymada
tereddüt edeceklerdir.**

GELECEK ZAMAN

**"SOYUNUZDAN
GELENLER
TANRI'NIN
KONUŞTUĞUNU
DUYACAK"**

**Bu durumda
Yahudi geleneği,
"Bir gün Tanrı
Yahudilerle konuşacak"
diye olmalıydı.
Ancak
Reform Hareketi'nden
önce,
dünyadaki her Yahudi,
atalarının, Tanrı'nın
Sinay'da Yahudilerle
konuştuğuna
inandığını
biliyordu.**

Belki de Yahudiler gelişimsel olarak engelli idi. Belki Moşe'nin karizması ile büyülenmişlerdi. Belki uyuşturucu almışlardı. Belki bir fırtına tarafından kandırıldılar. Belki mitoloji o kadar yavaş gelişti ki kimse fark etmedi vs.

Doğal Olaylar birden fazla kez gerçekleşir. Bir grup insanın atalarının Tanrı'nın konuştuğunu duyduğunu düşünmesi doğal nedenlere dayanıyorsa, neden 4000 yıllık insanlık tarihinde başka bir grup bu sonuca varmamıştır? Ve eğer bu soruya cevap "Çünkü böyle bir fenomenin doğal olarak meydana gelmesi aşırı derecede düşük olasılığa sahip olduğu için" ise, o zaman bu fenomenin doğaüstü bir şekilde meydana gelmesinin aşırı derecede olası olduğunu çıkarmamız gerekir.

TORA'NIN ULUSAL VAHİY İDDİASI MUHTEMELEN DOĞRUDUR.

Bilim, Tarih ve Olasılık Paradoksu

Hem Moşe'ye hem de Fred Teorilerine yönelik son saldırı, fizikçilerin ve tarihçilerin çalışmalarından doğar. Fizikçiler, doğa olaylarının tekrarlanır olduğuna inanırlar. Örneğin, bir kişinin ahşabı altına dönüştürdüğünü, bunun için de doğal bir kimyasal işlem kullandığını iddia ettiğini hayal edin. Ayrıca yirmi bin kimyagere sözde kullanılan işlemin bir tarifinin verildiğini, ancak elli yıllık denemelerde tek bir deneycinin bile bu sonucu tekrarlamayı başaramadığını hayal edin. Bilimsel grup ne sonuca varırdı? Tam da doğa olaylarının birden fazla kez gerçekleşeceğine inandığımız için ya ahşabın gerçekte asla altına dönüşmediğini ve bu iddianın yalan olduğunu ya da bu olgu gerçekten meydana geldiyse bile bu olayın bilimin çalışma alanına girmeyen bir şekilde gerçekleştiği sonucuna varırdık.

Doğal olayların tekrarlanabilir olduğu aksiyomu, tarihçiler tarafından "Tarih tekerrürden ibarettir" ilkesi olarak ifade edilir. Tarih, doğa yasalarına göre etkileşime giren doğal varlıkların öyküsü olduğundan, aynı tür insan deneyimlerinin ve tepkilerinin tekrar tekrar gerçekleştiğini bekler ve buluruz. Bu nedenle, tarih boyunca ve dünyanın her yerindeki dinler, nasıl başladıklarına dair çarpıcı bir şekilde sınırlı bir dizi iddia üretmişlerdir: Dinin bireysel kurucuları tanrılar ile etkileşime girdiklerini, ölümler veya uzaydan gelen uzaylılar tarafından ziyaret edildiklerini veya tanrının enkarnasyonları olduklarını iddia ederler. Teolojinin ayrıntıları değişse de, dünya dinlerinin nasıl başladığına dair genel iddiaların tümü, bir avuç genel kategoriye tam olarak uymaktadır. İnsanlığın dini tarihinde kategorik olarak benzersiz tek bir iddia vardır: Yalnızca Tora, büyük, kolayca tanımlanabilir bir topluluğun Tanrı'nın konuştuğunu duyduğunu ve onu anlatmak için hayatta kaldığını iddia eder.

Tora, benzersizliğinin farkındadır ve Sinay'dan beri yaşamış olan her Yahudi'ye bu meydan okumayı güvenle sunar:

Çünkü haydi, senden önceki, Tanrı'nın yeryüzü üzerinde insanı yarattığı günden itibaren olmuş eski zamanları ve gökyüzünün [bir] ucundan gökyüzünün [diğer] ucuna kadar [olan her şeyi] araştır: Böylesi büyük bir şey olmuş ya da benzeri duyulmuş mu? [Herhangi bir] Halk, senin duyduğun gibi, Tanrı'nın ateşin içinden konuşan Sesi'ni duyup hayatta kalmış mı?

Yasa'nın Tekrarı 4:32-33

Yahudiliğin başlangıcını açıklayan görünüşte makul senaryolar inşa edecek olan şüpheciler, böylece bir paradoksla karşı karşıya kalırlar: Herhangi bir senaryonun akla yatkınlığına daha fazla ikna olduklarında, neden başka hiçbir grubun açık, basit ve değerli olan ulusal vahiy iddiasını benimsemediğini açıklamakta giderek daha aciz hale gelirler. Belki de Yahudiler'in bir nesli alışılmadık bir şekilde kurnazdı ve ulusal bir komplo kurup sürdürmeyi başardı. Belki de Yahudiler'in bir nesli fazlasıyla saftı ve annelerine, babalarına, büyükanne ve büyükbabalarına sormadan kendisine söylenenleri hemen kabul etti. Belki Yahudiler gelişimsel olarak engelliydiler ya da çöl yolculukları boyunca uyuşturucu mantarlar yediler. Belki de duydukları gök gürültüsünü "Ben

Rab'bim, senin Tanrın” diyor gibi anladılar. Hangi senaryoyu formüle edersek edelim, şu zorlukla karşı karşıyayız: Bütün bir halkın kendilerinin veya atalarının Tanrı'nın konuştuğunu duyduğunu düşünmesi doğal bir olaya dayanıyorsa, neden tarihte birden fazla kez olmamıştır? Nasıl ki binlerce başarısız deneme bizi ahşabın doğal olarak altına dönüştürülemeyeceğine ikna edecekse, aynı şekilde en temel dini iddianın - ulusal vahyin - tarihte başka hiç gerçekleşmemiş olması da bize insanların doğal olarak böyle bir sonuca varmadıklarına götürmektedir ya da atalarımız bu vahyi yaşamıştır.

Evrimsel mitoloji gereği, Tanrı'nın bir topluluğa konuştuğu iddiası doğal nedenlere bağlı bir olay olduğu ve doğal olaylar birden fazla kez gerçekleştiği için bu iddianın birden fazla kez gerçekleşmesi gerekirdi. Ancak bu iddia bir daha tekrar etmediğine göre, seküler akademisyenlerin iddia ettiği gibi, atalarımız gerçekleşme olasılığı sıfıra yakın, son derece nadir bir doğa olayını deneyimlemiş demektir. Özetle, gerçekleşme olasılığı neredeyse yüzde sıfır olan bir doğal olay iddiasına karşılık gerçekleşme olasılığı neredeyse yüzde yüz olan doğaüstü bir olay iddiasında pekala bulunabilir. Gerçekleşmesi neredeyse yüzde sıfır olan bir doğal olayını kabul ise ironik olarak artık bir “inanç” olarak tanımlanabilir.

Budizm, Hristiyanlık, İslam ve modern kültürlerin başlangıcını anlıyoruz. Bu tür inançların nasıl başladığını hayal edebiliyoruz. Fakat Yahudiliğin doğuşunu nasıl açıklayacağız? Dört bin yıllık kayıtlı insanlık tarihinde tek toplu vahiy iddiasına yol açan olayları hangi rasyonel, doğal açıklama tanımlayabilir? Tanrı'nın gerçekten de Yahudi ulusuyla konuştuğu iddiası, en az diğer alternatifler kadar olası görünmektedir.

Soru:

Babil Sürgünü'nden dönüşte Yazıcı Ezra, Yahudi halkına sürgünde Tora'yı bilen kişilerin öldüğünü, çeşitli ülkelere dağıldığını, Tora'nın unutulduğunu söyleyip, sürgünden dönenlere Tora'yı vermiş olamaz mı?

Cevap: Hayır. Babil Sürgünü sadece yetmiş yıl sürmüştür. Sürgüne gidip, vefat etmeden dönen birçok kişi bulunuyordu. Bu olayları Ezra ve Nehemya kitaplarında bulabilirsiniz. Ezra veya başka bir kişi böyle bir iddiada bulunsaydı, sürgüne gidip dönen kişiler sürgüne gitmeden önce Tora'nın var olmadığını, daha genç yaştaki kişiler ise ölen anne ve babalarından “Tora” diye bir kitabın varlığını hiç duymadıklarını söylerlerdi. Ayrıca, hiç kimsenin haberdar olmadığı bu kitaptan Ezra'nın nasıl haberdar olduğunu da sorgularlardı.

Soru:

Birçok dindeki peygamberin mucizeler gerçekleştirdiği anlatılıyor. Bu mucizeler gerçekleşmediyse, o halde söz konusu mucize yalanları nasıl ortaya çıktı? Bu iddia da sizin ulusal vahiy iddiasına benzemiyor mu? O halde, bu mucizeler de gerçektir.

Cevap: Hayır. Ulusal vahiy iddiası, şimdiki zaman teorisine göre bu mucizeye bizzat tanıklık eden insanlara yöneltilmiştir ya da geçmiş zaman teorisine göre, ataları bu mucizeye bizzat tanıklık eden insanlara yöneltilmiştir. Şimdiki zaman teorisine göre bu olaya bizzat tanıklık etmeyen insanları özellikle de büyük fedakarlıklar gerektiren bir olayın gerçekleştiğine ikna edemezsiniz. Geçmiş zaman teorisine göre de, atalarından hiçbir zaman dünyanın gelmiş geçmiş en büyük iddiasını duymamış bir topluluğu ikna edemezsiniz. Ayrıca, buna ikna etmiş olsaydınız, dünyanın gelmiş geçmiş en büyük iddiasının yeniden ortaya çıkışına ve yeniden ortaya çıkaran kişiye ait muazzam sayıda kaynak olurdu. Çünkü, bu konu temel bir inanç meselesi olarak, bu iddiaya inanan dindar kişilerce dini kaynaklarda sayısız kez anlatılırdı. Ancak, bu konuda yazılmış tek bir kelime yoktur.

Mucize iddiaları ise söz konusu mucizeye bizzat tanıklık etmeyen kişiler tarafından iddianın döneminden yıllar sonra yazılmıştır. Bugün, hiç kimse soyunun bu mucizelere tanıklık eden grup içinde yer aldığını gösterememektedir. Bu iki iddia arasındaki en önemli fark sözde mucizelere tanık olan kişilerin yüzdesi ile Tanrı'nın konuşmasını duyan Yahudiler'in yüzdeleridir. Bir kısım kişi sözde mucizelere tanık olmuştur, ancak her Yahudi Sinay vahyini yaşamıştır, nüfusun %100'ü.

Toplumun bir kısmının sözde mucizelere tanık olduğu iddiası, size sorulan sorulardan şöyle bir kaçış imkanı sunmak için dizayn edilmiştir:

- Söz konusu mucizelere ben tanık olmadım. Annem, babam da tanık olmamış. Onların büyük büyükanne ve babası da tanık olmamış. Kim bu tanıklar?
- Elbette! O tanıklar başka bir gruptu. Senin ataların o grubun içinde değildi. O yüzden bilmiyorlar. Bu grup başka bir gruptu.

Bu sözde mucizeleri sorgulayan her kişiye, onun atalarının mucizeleri yaşamış olan esrarengiz topluluk içinde bulunmadığını söyleyerek, bu konudan kaçabilirsiniz.

Temenni:

Yahudiliğe özel olan ulusal vahiy konusundaki şüpheleri ortadan kaldırmak amacıyla bu küçük çeviriyi yazmaya giriştim. Bu küçük çalışma zihinlere berraklık sağlasın ve kimse elinden düşürmek istemesin. G.D. Aralık, 2021